

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A békekonferencia.

Pécs, 1899. július 7.

Mikor a minden oroszok hatalmas cárja a fegyverkezés megszüntetése és a leszerelés tárgyában megtette világra szóló indítványát, a gyakorlati politikusok fölkacagtak, vagy valami hátsó gondolat után kutattak, a melylyel az orosz kényúr be akarja csapni a világot, a vicclapok munkatársai pedig kapva-kaptak az alkalmon, mert már rég nem akadt az élcelődésre oly alkalmas és hálás tárgy, mint ez a leszerelési indítvány attól a hatalomtól, a melynek nagy hadi ereje egyik főokát képezte az európai államok megfeszített fegyverkezésének.

Mert a mi államaink még mindig a régi római közmondásnál tartanak: si vis pacem, para bellum; ha békét akarsz, készülj a háborura. S ez szülte meg a fegyveres békét, a melyben a soha nem is álmódott rengeteg haderők, a végtelenségig tökéletesített gyilkoló szerszámok eleve elveszik mindenkinek a kedvét a támadástól, de amely fölemésztja a nemzetek anyagi erejét, kerékkötője minden kulturális haladásnak s kuforrása a szociális elégedetlenségnek.

A nyakig fegyverben álló államok büszkén utaltak arra, hogy ők a békének legmegbízhatóbb barátai és őrei, de azért

udvariasságból a hatalmas indítványozó iránt, elküldték képviselőiket a hágai békekonferenciára, mely ha nem is fog használni, de nem is árt, legfőleg ujjabb költségeket okoz, a melyet minden állam a béke szent nevében bátran beállithat hadügyi budgetjébe, ahol egypár százezer forinttal több vagy kevesebb meg se kottyán.

A nagy békekonferencia immár a vége felé közeledik s az eredmény igazolni látszik az élcelődők álláspontját, mert bizony a főkérdésben, amely indító okul szolgált a cári indítvány megtételére, a fegyverkezés megszüntetése s a leszerelés kérdésében az eredmény egy platonikus óhajtáson túl nem terjedt, amely annak elismerése mellett, hogy a fegyverkezésnek túlságos mértékben való folytatása a nemzetekre nézve nagy veszedelmekkel jár, abban a kívánságban merül ki, hogy ebben az irányban az államok valahára állapodjanak meg.

Nos, azok előtt, kik a cár indítványát úgy fogták föl, hogy annak célja az államokat hadseregeik rögtönös elbocsátására bírni, ez az eredmény bizony nevétségesen csekély, de akik tudatában voltak annak, hogy az emberiséget mozgató nagy eszméknek hosszu az érlelődési folyamata, azok örömmel üdvözlik ezt az eredményt is, mert egy lépést látnak benne eszméjük megvalósítása felé. Mert nem szabad kicsinylenünk azt a fontos körülményt, amely abban rejlik, hogy maguknak a fegyverkező

államoknak hivatalos képviselői tették azt a kijelentést, mely a katonai terhek súlyos és veszedelmes voltát elismerte.

Eddig csak az ellenzékék argumentuma volt ez a kormányok hadügyi követeléseinek megtagadására, most már a kormányok is kénytelenek lesznek ennek az argumentumnak igaz voltát elismerni s ez ha mást nem, legalább azt fogja maga után vonni, hogy a kormányok ujjabb katonai követelések támasztásánál mindig bizonyos erkölcsi feszélyezés állapotában lesznek, azokat tehát lehetőleg a legszükségesebb mértékre lesznek kénytelenek szorítani.

De még hatékonyabb lesz ez a hivatalos kijelentés az eszmének a nemzetek összes rétegeiben való meggyökereztetésére s így a túlterhelhetés ellen való alkotmányos ellentállás megerősítésére, ami a dolog természetéből folyólag nevezetes haladást fog képezni a fegyverkezés korlátozásának, majd a fokozatos leszerelésnek is a keresztülvitele felé.

Vannak azonban ezen az általános eredményen kívül a békekonferenciának egyéb pozitív eredményei is. Ilyen először is a genfi konvenciónak kiegészítése s a tengeri háborura való kiterjesztése. Kizárták a hadviselésből az emberteleneknek talált fegyvereket s emberségesebbé tették a tengeri háborút. Igaz, hogy ennek sincsen anyagi szankciója, de annál hatalmasabb az az erkölcsi szankció, amely e

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Századvégi leányok.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Nem azokról a fiatal leányokról van itt szó, kiket Prévost Marcel »Félszüzek« cím alatt énekelt meg, mert hiszen ezeknek a nyelvezetét, cselekedeteit és raffinált, minden ízében számító lépéseit nálunk — szerencsére — meg sem értenék, mert hiányzik körülök az a bizonyos millieu, melyet csak Páris vilanyfényes »Café Chantant«-jai, a boulevardok s a külvárosok tudnak megadni.

Előttünk ezek a ledérségükben erényes hölgyek nem egyebek, mint egy szellemes nőismerő fantáziájának az alakjai, kikbe Prévost Marcel sajátos bizarsággal, a Madonna és Gauthier Margit szellemét lehelte.

Azok a közhit szerint »századvégi« leányok, a kik »Lawn-Tennist« játszanak, biciklyn karikáznak, a sétatereken bottal járnak, maholnap már sikkes toalettekben talán a »Foot-Ball«-t is rugdosni fogják, ezek sem érdekesek már, mert hiszen a mai kor, s századvég gyermekei, akik szinte beleszülettek azokba a furcsaságokba, melyeket az ósdi szellemű emberek összecsapott kezekkel bámulnak meg mint egy óriási phantom-ot, mely harcra kél azzal a korrall, melyben ők képzeltek világában élnek s megszoktak már.

Hogy a mai leányok olyan hangon tárgyalnak udvarlóikkal, mely hang hallatára a gardesdames gyanánt szereplő nagymama mélyen elpirulva süti le szeméit, hogy a mi korunk leánykái esős időben oly magasra emelik a divat szerint amugy is rövid szoknyáskáikat, hogy az alsószoknya kikandikáló vérvörös selyme alól a formás boka, sőt talán több is kilátszik, az ma már közönséges, megszokott semmi!

Sokkal érdekesebb ama leányok nagy tömege, akikre igen nehéz volna »terminus technikust« találni.

Bár itt élnek közöttünk, bátról bátra járnak, a legexkluzivebb társaságokban fordulnak meg, még sem találtak eddig reájuk találó elnevezést, mert nem foglalkozott velük senki sem komolyan, nem vették észre őket, és senki sem vett talán magának annyi fáradságot, hogy pszichológiai analysis alá vegye lényüket!

Leginkább talán »századvégi angyalok« nak lehetne őket nevezni, mert teljes valójukon a századvég modern, szabad szelleme párosul a régi neveltetés módjának ártatlanságával. Meglátszik rajtuk, hogy megértik a korszellemet, nem idegenkednek a modernizálástól, de a mellett oly erényesek, oly naivak és lélekben ártatlanok, hogy megnyilatkozó tulajdonságaik bámulatot keltenek a figyelmes szemlélőben.

S ennek egyedüli oka a szülők nevelte-

tési módszere, kik leányaikba szinte beleoltják az ő ósdi nézetüket és felfogásaikat. Innen van aztán az, hogy a külső viselkedése után »modern«-nek nevezett fiatal hölgyeknek olyan életnézeteik vannak, melyek szereplésükkel homlokegyenest ellenkeznek.

Hogy mily káros befolyással van azonban ez a »századvégi angyalok«-ra a gyakorlati életben, arról a szülőknek, kik a maguk »helyes« felfogása szerint nevelték gyermeküket, talán fogalmuk sincs.

Ők persze azon boldog hitben élnek, hogy leányaikból feltétlenül erényes hölgyeket jó gazdasszonyokat, gondos körültekintő feleségeket, s esetleg kitünő anyákat neveltek. Megismertették leányaikkal a vallás szentségét, távol tartottak tőlük mindent, ami lélküket megmetyelvezhetné, a szerelemről csak annyit engedtek meg tudniok, hogy csupán a papát, mamát, rokonokat és a férjét szabad szeretni, megtanították reá, hogy a férfiakban bizni nem szabad s hogy ha férjhez mennek, a családi otthon az a szentély, ahol templom helyett imádkozni szokás.

A századvég angyalai nem ismerik az élet keserveit (azokat távol tartja tőlük a szülők gondos keze), nem tudnak a szerelem titkaiból semmit, nem ismerik még hirből sem a szabad vagy bünös szerelmet, hírét sem hallották otthon az »udvarlás« nevezetű társadalmi szokásnak s minden feléjük mosolygó férfiben már férjüket látják.

— **A honvédelmi miniszter szabadságán.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Fejérváry Géza báró, honvédelmi miniszter két hónapi szabadságra Karlsbadba utazott.

— **Árvizveszedelem Amerikában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Houstonból (Texas) jelentik, hogy a Brazosz folyó völgyét borzasztó áradás 500 angol mérföld hosszú és 50 mérföld széles területen elborította vízzel, több száz házat elöntött és sokat elsöpört. Száznál több ember belefullt az árba. A farmerek, kik többnyire négerek, 10 millió dollárra rugó kárt szenvedtek.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1899. évi július hó 3-án s köv. napjain elintézték ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: Röck Gyula.

- V. 1657. Marócsai Juli — Szabó Eszter s t. öröks. — hh.
1729. Vörös Antal — Heller Adolf ing. teherment. — hh.
1732. Mohler Éva — Mohler Anna s t. öröks. — hh.
1764. Haberényi Pál s n. — Herczeg Lajos s t. ing. megvétele. — hh.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 1670. néh. Weisz Bernát hagy. ügye. — mv.
1735. Közados Schwarcz Mihály csőd-ügy. — rmv.

1736. Jusztusz Miksa — Balog Lipót s t. 741 frt 98 krajcár. — hh.
1752. Szegzárd-bátaszéki h. é. vasut kisaját. — hh.
1851. Czéh Ferencné — Keresztes György s t. 50 forint. — rmv.

Büntető ügyek.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 2075. Mona József s t. lopás. — rmv.
2077. Miholecz József becs. sért. — hh.
2078. Blaha János s t. k. t. sért. — hh.
2091. Tóth János becs. sért. — vu.
2122. Pap Lajos lopás. — hh.
2138. Máthé Balázs becs. sért. — vu.
2139. Novák István » — vu.
2142. Tóth Jánosné k. t. sért. — vu.
2148. Sorics Istvánné becs. sért. — vu.
2149. Jackó Máttyás » — vu.
2164. Salamon György k. t. sért. — hh.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 1987. Gál Istvánné m. okir. ham. — hh.
2114. Marjai János többrend. lopás. — hh.
2170. Tirászi (Dér) Lajos erősz. nemi köz. — rmv.
2171. Bujkos Imre gyilk. — rend.

Elintézésre kintüztött ügyek.

Bejelentések 1899. évi július hó 10. s köv. napjaira.

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: Röck Gyula.

- III. 1780. özv. Beksics Gyuláné — Szili Mihály végr.
1814. G. H. Ogriseg cég — Schlesinger Vilmos »
1840. Váradai János — Alsó Kalmár János »
1841. » — Pap Imre »
1842. Hild Ferenc — Ludvig István »
1843. Pécs sz. kir. város — Köszl János »
1849. Simon Sándor s t. — Gölöncsér Juli s t. »
1896. Bernhard Jozefa — Zellár Regina »
1915. Zentler és Sohn cég — Stern László s t. »

Előadó: Kaufmann Nándor.

- III. 1778. Mike Anna — Gruics József végr.
1815. Bogdása község — Tahi Dávid Manó végr.
1898. Székely Ármin — Eckstein Benó »
1858. Marcali takptár — Acs Ferenc ár.
1860. Horváth József s n. — Stolczer Vilmos végr.
1862. Paksi takptár — Bene István végr.

1863. néh. Horvátics Imre és István hagy.
1887. Németh Tamás — Abaffy Gyula végr.
1914. Pantyata Mió — Pavkovič Ilés zárlat.
1916. özv. Bika Istvánné — Bika István kiut.

Büntető ügyek.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 2195. Virág Mihály s t. lopás.
2199. Rattinger József k. t. sért.
2200. Schmidt Vince s t. k. t. sért.
2203. Klein Ádám becs. sért.
2224. Dezső Józsefné s t. lopás.
2225. Babán György »
2248. Singer Jakab becs. sért.
2253. Bozó Lajos s t. »
2254. Grosz Nándorné »
2257. Pichler Antalné »
III. 2094. Katzenberger Ádám tulajd. ell. kih.
2153. Mayer Ferencné lopás.
2175. Hoffer Gergely »
2209. Stneklics Pávó közcs. ell. kih.
2226. ör. Vajda Mihály lopás.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 2197. Kassai Árpád s t. család stb.
2204. Gölöncsér János m. okir. ham.
2208. Jakab József sikk.
2262. Muth Henrik s t. gyilk.
2289. Fábrián Jánosné gyujt.
2290. Schlesinger Izsák család.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. július 6.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 8-93. —
Tengeri: 4-54. — Rozs: 7-03. — Zab: 5-52.
Az értéktözsden az árak a következők: Osztrák
hitelrészvény: 379.—. — Magyar hitelrészvény: 390 00
— Allamvasut: 344-50.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécsett** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sír-, lépcső- és kerítés-rácsoszatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági záruk és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyva-gépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitünőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **árain ver-**
senyképességéről, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestritys Jenő.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A békekonferencia.

Pécs, 1899. július 7.

Mikor a minden oroszok hatalmas cánya a fegyverkezés megszüntetése és a leszerelés tárgyában megtette világra szóló indítványát, a gyakorlati politikusok fölkacagtak, vagy valami hátsó gondolat után kutattak, a melylyel az orosz kényúr be akarja csapni a világot, a vicclapok munkatársai pedig kapva-kaptak az alkalmon, mert már rég nem akadt az élcelődésre oly alkalmas és hálás tárgy, mint ez a leszerelési indítvány attól a hatalomtól, a melynek nagy hadi ereje egyik főokát képezte az európai államok megfeszített fegyverkezésének.

Mert a mi államaink még mindig a régi római közmondásnál tartanak: si vis pacem, para bellum; ha békét akarsz, készülj a háborúra. S ez szülte meg a fegyveres békét, a melyben a soha nem is álmodott rengeteg haderők, a végtelenségig tökéletesített gyilkoló szerszámok eleve elveszik mindenkinek a kedvét a támadástól, de amely fölemészti a nemzetek anyagi erejét, kerékkötője minden kulturális haladásnak s kuforrása a szociális elégedetlenségnek.

A nyakig fegyverben álló államok büszkén utaltak arra, hogy ők a békének legmegbízhatóbb barátai és őrei, de azért

udvariasságból a hatalmas indítványozó iránt, elküldték képviselőiket a hágai békekonferenciára, mely ha nem is fog használni, de nem is árt, legfőleg ujjabb költségeket okoz, a melyet minden állam a béke szent nevében bátran beállíthat hadügyi budgetjébe, ahol egypár százezer forinttal több vagy kevesebb meg se kottyán.

A nagy békekonferencia immár a vége felé közeledik s az eredmény igazolni látszik az élcelődők álláspontját, mert bizony a főkérdésben, amely indító okul szolgált a cári indítvány megtételére, a fegyverkezés megszüntetése s a leszerelés kérdésében az eredmény egy platonikus óhajtasón túl nem terjedt, amely annak elismerése mellett, hogy a fegyverkezésnek túlságos mértékben való folytatása a nemzetekre nézve nagy veszedelmekkel jár, abban a kívánságban merül ki, hogy ebben az irányban az államok valahára állapotodjanak meg.

Nos, azok előtt, kik a cár indítványát úgy fogták föl, hogy annak célja az államokat hadseregeik rögtönös elbocsátására birni, ez az eredmény bizony neveltségesen csekély, de akik tudatában voltak annak, hogy az emberiséget mozgató nagy eszméknek hosszú az érlelődési folyamata, azok örömmel üdvözlik ezt az eredményt is, mert egy lépést látnak benne eszméjük megvalósítása felé. Mert nem szabad kicsinylenünk azt a fontos körülményt, amely abban rejlik, hogy maguknak a fegyverkező

államoknak hivatalos képviselői tették azt a kijelentést, mely a katonai terhek súlyos és veszedelmes voltát elismerte.

Eddig csak az ellenzékék argumentuma volt ez a kormányok hadügyi követeléseinek megtagadására, most már a kormányok is kénytelenek lesznek ennek az argumentumnak igaz voltát elismerni s ez ha mást nem, legalább azt fogja maga után vonni, hogy a kormányok ujjabb katonai követelések támasztásánál mindig bizonyos erkölcsi feszélyezés állapotában lesznek, azokat tehát lehetőleg a legszükségesebb mértékre lesznek kénytelenek szorítani.

De még hatékonyabb lesz ez a hivatalos kijelentés az eszmének a nemzetek összes rétegeiben való meggyökereztetésére s így a túlterhelhetés ellen való alkotmányos ellentállás megerősítésére, ami a dolog természetéből folyólag nevezetes haladást fog képezni a fegyverkezés korlátozásának, majd a fokozatos leszerelésnek is a keresztülvitele felé.

Vannak azonban ezen az általános eredményen kívül a békekonferenciának egyéb pozitív eredményei is. Ilyen először is a genfi konvenciónak kiegészítése s a tengeri háborúra való kiterjesztése. Kizárták a hadviselésből az emberteleneknek talált fegyvereket s emberségesebbé tették a tengeri háborút. Igaz, hogy ennek sincsen anyagi szankciója, de annál hatalmasabb az az erkölcsi szankció, amely e

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Századvégi leányok.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Nem azokról a fiatal leányokról van itt szó, kiket Prévost Marcel »Félszüzek« cím alatt énekelt meg, mert hiszen ezeknek a nyelvezetét, cselekedeteit és raffinált, minden ízében számító lépéseit nálunk — szerencsére — meg sem értenék, mert hiányzik körülök az a bizonyos miliéu, melyet csak Páris vilanyfényes »Café Chantant«-jai, a boulevardok s a külvárosok tudnak megadni.

Előttünk ezek a ledérségükben erényes hölgyek nem egyebek, mint egy szellemes nő-ismérő fantáziájának az alakjai, kikbe Prévost Marcel sajátos bizarsággal, a Madonna és Gauthier Margit szellemét lehelte.

Azok a közhit szerinti »századvégi« leányok, a kik »Lawn-Tennist« játszanak, biciklyn karikáznak, a sétatereken bottal járnak, maholnap már sikkes toalettekben talán a »Foot-Ball«-t is rugdosni fogják, ezek sem érdekesek már, mert hiszen a mai kor, s századvég gyermekei, akik szinte beleszülettek azokba a furcsaságokba, melyeket az ósdi szellemű emberek összecsapott kezekkel bámulnak meg mint egy óriási phantom-ot, mely harcra kél azzal a korrall, melyben ők képzeltek világában élnek s megszoktak már.

Hogy a mai leányok olyan hangon tárgyalnak udvarlóikkal, mely hang hallatára a gardesdames gyanánt szereplő nagymama mélyen elpirulva süti le szeméit, hogy a mi korunk leánykái esős időben oly magasra emelik a divat szerint amugy is rövid szoknyácskáikat, hogy az alsószoknya kikandikáló vérvörös selyme alól a formás boka, sőt talán több is kilátszik, az ma már közönséges, megszokott semmi!

Sokkal érdekesebb ama leányok nagy tömege, akikre igen nehéz volna »terminus technikust« találni.

Bár itt élnek közöttünk, bátról balra járnak, a legexkluzivebb társaságokban fordulnak meg, még sem találtak eddig reájuk találó elnevezést, mert nem foglalkozott velük senki sem komolyan, nem vették észre őket, és senki sem vett talán magának annyi fáradságot, hogy pszichológiai analysis alá vegye lényüket!

Leginkább talán »századvégi angyalok« nak lehetne őket nevezni, mert teljes valójukon a századvég modern, szabad szelleme párosul a régi neveltetés módjának ártatlanságával. Meglátszik rajtuk, hogy megértik a korszellemet, nem idegenkednek a modernizálástól, de a mellett oly erényesek, oly naivak és lélekben ártatlanok, hogy megnyilatkozó tulajdonságaik bámulatot keltenek a figyelmes szemlélőben.

S ennek egyedüli oka a szülők nevelte-

tési módszere, kik leányaikba szinte beleoltják az ő ósdi nézetüket és felfogásaikat. Innen van aztán az, hogy a külső viselkedése után »modern«-nek nevezett fiatal hölgyeknek olyan életnézeteik vannak, melyek szereplésükkel homlokegyenest ellenkeznek.

Hogy mily káros befolyással van azonban ez a »századvégi angyalok«-ra a gyakorlati életben, arról a szülőknek, kik a maguk »helyes« felfogása szerint nevelték gyermeküket, talán fogalmuk sincs.

Ők persze azon boldog hitben élnek, hogy leányaikból feltétlenül erényes hölgyeket jó gazdasszonyokat, gondos körültekintő feleségeket, s esetleg kitünő anyákat neveltek. Megismertették leányaikkal a vallás szentségét, távol tartottak tőlük mindent, ami lélküket megmértelyezhetné, a szerelemről csak annyit engedtek meg tudniok, hogy csupán a papát, mamát, rokonokat és a férjét szabad szeretni, megtanították reá, hogy a férfiakban bizni nem szabad s hogy ha férjhez mennek, a családi otthon az a szentély, ahol templom helyett imádkozni szokás.

A századvég angyalai nem ismerik az élet keserveit (azokat távol tartja tőlük a szülők gondos keze), nem tudnak a szerelem titkaiból semmit, nem ismerik még hirből sem a szabad vagy bűnös szerelmet, hírét sem hallották otthon az »udvarlás« nevezetű társadalmi szokásnak s minden feljűk mosolygó férjében már férjüket látják.

megállapodások megszegőjét az egész művelt világ kárhóztató ítéletével sújtja. Az eddigi genfi konvenciónak sem volt az erkölcsi szankciónál egyéb biztosítéka, s mégis lelkiismeretesen betartották mindig a hadviselő felek annak határozmányait, mert utóvégre is az állam erkölcsi szervezet, amely fölött az erkölcsi momentumok sohasem suhanhatnak el nyomtalanul s azért bármily hatalmas legyen egyik-másik állam, nem teheti ki magát az államok társaságában az erkölcsi halálnak.

Legnevezetesebb vívmánya azonban a konferenciának a nemzetközi választott bíróságok intézményének létesítésében áll. Igaz, hogy arra nézve nem sikerült egyetértő megállapodásra jutni, miszerint az egymással összeütközésbe kerülő államok minden esetben tartoznak a fegyveres elintézés előtt ügyüket választott bíróság elé vinni; de már az állandó választott bíróság létezése s a többi nemzetnek az a joga, hogy a konfliktusba keveredett hatalmakat ügyüknek a választott bíróság elé vitelére fölhívhatják, csökkenteni fogja a fegyveres döntésre való appellálás eseteit.

A békitésre való intervenció esetei eddig is gyakoriak voltak kisebb államok összetűzéseinél, most az ilyen intervenció állandósítva lesz a nagyhatalmakkal szemben is s ezek éppen a főntebb említett erkölcsi momentumnál fogva óvakodni fognak a nemzet létét nem érintő alárendelhető fontosságú kérdésekben is mereven visszautasítani a közbelépést s a választott bíróság eljárásában nyilvánuló jog helyett a nyers erőszak érvényesülését provokálni.

Annál veszedelmesebb dolog lenne ez az államokra nézve, mert ezzel maguk mutatnák meg az utat a tömegeknek, hogyan lehet a törvény és jog helyébe ültetni az erőszakot s a szociális eszmék terjedése folytán, a melyek már a néphadseregeket is magukkal ragadják, az államhatalom ezen a téren könnyen rövidsége juthatna.

Nem mondható tehát túlságosan vér-

mesnek a reménység, hogy a választott bíróság intézménye a pusztán nemzeti hiúságból, vagy megokolatlan birvágyból keletkező háborukat lehetlenné fogja tenni s legfőlegb olyan esetekben nem fog utjába léphetni a fegyveres mérkőzésnek, a mikor két nemzet létérdeke kerül kiengesztelhetlen ellenkezésbe egymással; a mikor nemzet nemzet ellen száll sikra s nem a magas diplomaeia intrikái vesztik össze a kormányokat.

Ez pedig nagy eredmény, mert az is tapasztalati tény, hogy a művelődés haladásával, a népeknek a modern közlekedés folytán mind sűrűbbé váló érintkezésével mindig ritkábbakká lesznek azok az alkalmak, mikor maguk a nemzetek kívánják a háborút. S ha a fegyveres mérkőzést sikerül csak ezekre az esetekre szorítanunk: akkor már nagyot haladtunk az általános világbéke távoli eszménye felé.

Fölvívás.

A képviselőválasztóknak a jövő évre érvényes névjegyzékai *július hó 15-ig* közszemlére vannak kitéve Pécsen a *városházán*, a megyében a *körjegyzői hivatalokban*. Fölvívunk minden egyes választói jogosultat, de különösen a pártvezéreket és főembereket a legkisebb községben is, hogy ez idő alatt a választók névjegyzékét átvizsgálják s az abból netán kimaradt jogosultak fölvételét, a jog ellenére beírottaknak pedig kihagyását *július hó 25-ig* kérelmezzék.

Megjegyezzük, hogy az *adóhátralék nem akadályozza többé a választói névjegyzékbe való fölvételnek*.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

azért előzékenyen siettem a támadt folytonossági hiányt megszüntetni.

A kis leány ducásan fordult meg hirtelen s szinte duzzogva mondta:

— Ugyan hova gondol? Mit szólna a mama?

Meg kell jegyezni, hogy a fiatal hölgy ruhája annyira kivágott volt, hogy százszor annyit mutatott meg hófehér testéből az egész bálterem ifjúságának, mint a mennyit én azon a két centiméternyi kapcsolatlan helyen megláthattam volna.

Szerény véleményem szerint, ha egy fiatal ember valamely hölgyismerősének karját nyújtja, ez nem egyéb egyszerű udvariasságnál. De erről a »századvég angyalai« persze másként gondolkoznak.

Szakadó esőben kísérttem egy hölgy ismerősömet akinek — pláne — nem volt esernyője. Hogy közelebb lehessen hozzá és ezáltal jobban megtudjam övni a ruháját, karomat nyújtottam neki. A fiatal leány sajátságos tekintettel mért végig s szárazon csak annyit mondott:

— Köszönöm!

A karomat persze nem fogadta el. Szörnyen bántott a kíváncsiság, hogy mi a manóért utasította vissza a karomat s hagyta ázni a ruháját.

— Mondja Nagysád! — szoltam hozzá — miért nem fogadta el a karomat?

— Magának furcsa nézetei vannak —

H i r e k.

Pécs, 1899. július 7.

A harangozás és a zivatar.

Vaskuton rászabadultak a jeges felhők a határra s a község érdemes előljárósága, mivel a harangozó kellő időben nem harangozott a felhőknek, elcsapta e kötelességéről megfélekedett embert.

Néhány év előtt ismét a szegény harangozónak az volt a baja, hogy harangozott, mert e közben csapta agyon a villám, akinél a vaskuti kollégája mégis csak jobban járt, mivel az előljáróságnak reá mért csapása távolról sem oly nagy, mint a ménküé, amelytől való félelmében nem mert már harangozni a haragos fellegeknek a szegény vaskuti.

E szerint a harangozó üzi is, de csinálja is a fellegeket, meg a zivatart, legalább a villámcsújtott harangozó esete után feltételezhetjük ezt is.

Egy zivatarral szemben a legéberebb toronyörnek is minden igyekezete valóban nem több, mintha egy mosó - teknő vizét öntjük egy lángbaborult utca tüzére, bár tény, hogy a víz oltja a tüzet, e csekély mennyiség azonban nem teszen az ily tomboló elemnek semmi kárt, sőt miként azt nekünk a kémia kimutatja, a kevés mennyiségű víz a nagy tűz által elemeire bontatik, amely gázok pedig éppen ellenkezőleg még élesztik a tüzet.

Igy vagyunk a harangozással is, van benne valami felhőoszlató tehetség, de nagyon sokkal több kellene belőle, hogy a célnak megfeleljen s kis mértéke sokszor meg ellenkezőleg is hathat.

A stájerek már tovább mennek, ezek nem harangoznak többé, hanem ágyuznak mozsarakból s az elért eredménnyel igen meg vannak elégedve, amennyiben a zivataros felhők, állításaik szerint, elkerülik határaikat.

Az amerikaiak azonban ennek épen az ellenkezőjét teszik, amennyiben ágyuznak, robbantásokat eszközölnek azért, hogy felhőzetet, esőt állítsanak elő s az eredménnyel a körülményekhez képest ők is meg vannak elégedve.

E két ellentét első tekintetre azt mutatná, hogy ugy a stájerek, valamint az amerikaiak törekvése hiu képzelődés, ha nem tudnók hogy a természetben az ellentétek érintkeznek, ami azt mutatja, hogy itt minden,

volt a válasz. Hát illik egy leánynak fiatalemberrel karonfogva menni az utcán?!

— Istenem! Hát miért ne? Hiszen abban semmi sincs. Talán nincs is leány, ki ezt ma már visszautasítaná.

— Nos hát tudja meg, hogy én nem vagyok olyan leány. Engem úgy neveltek, hogy csak a vőlegénnyel szokás karonfogva menni.

Elhallgattam, de bájos szomszédom néhány perc múlva újra megszólalt:

— Találkozik még ma Bélával?

— Igen!

— Legyen szives, adja át neki ezt a levelet s mondja is meg szóval, hogy holnap hat óraker a sétatéren várni fogom. A mama nem jöhet el, nagymosása van!

Szinte felkacagtam, mikor elváltam a kis leánytól. Micsoda logika: »a fiatalemberrel karonfogva nem szabad az utcán végigmenni, mert ezt tiltja a mama, de randevut adni s azt gardesdames nélkül be is tartani szabad, mert nem látja a mama, de megengedi — a korszellem!«

A »századvég angyalai« a szülők jelenlétében köhögnek a szivarfüsttől, de titokban cigarettáznak, mint egy tucat török. Ha a mama látja, ne adj Isten, hogy kezét fogának egy fiatal emberrel, de titokban viszonzák még a lopott csókot is. Otthon csak szakácskönyvet olvasnak, vagy ha már nagyon jól megy, hát Benickyné-féle regényeket, azonban megteszik azt, hogy kézimunkával átszök-

Igen ám! Csak hogy, hogy azt a bizonyos férjet meglehessen kapni és megalapítani azt a templomszerű családi otthont, ahhoz nem elég a jó nevelés. Bálakba, társaságokba kell vinni a leányokat s ezt többé-kevésbé belátják a legszigorubb mamák is s így bevezetik leányaikat a társaságokba.

Itt természetesen már minden a legmodernebb zsánerben megy, úgy, hogy egy-egy suppé-csárdás után, midőn a dekoltált ruhájú fiatal leányok a tánc hevében, a pezsgő hatásától önfeledten hajtják fejeiket a fiatal emberek vállára, a századvég angyala pirulva szalad a mamához és pityeregve mondja:

— Mama, gyertünk innen!

De ez természetesen csak az első bálnál van meg, mert a »jó nevelésű« kisleány látva, hogy a korszellem leányai nem fejlődnek vissza hozzá, kénytelen hozzájuk alkalmazkodni s rövid idő alatt beleélik magukat a sokkal kényelmesebb, szabadabb és kedélyesebb szellembe, mely mindenestre kellemesebb, mint az ő kényszer-zubbony szerű »jó nevelésük«.

S aztán harcra kél »a századvég angyalainak« vágya, tudása a szülők ósdi maradi neveltetési módszerével s megszüli azokat a bizarr furcsaságokat, melyek a kissé divatosabb nevelésű és szellemű emberekben komikus hatást keltenek.

Nemrégén egy bálban történt meg, hogy egy fiatal hölgynek a ruháján hátul egy (egyetlen egy) kapocs kinyílt. Táncosnőm volt s

ami történik, az ingalengés, vagyis a hullámmozgás alapján megy végbe.

Egy és ugyanazon minőségű erőhatás az inga emelkedését, esését, avagy a hullám hegyét, vagy a hullám völgyét mozdíthatja elő aszerint, amiként az erő hatása azt éri.

Az ágyuzás is egyszer felhőt csinálhat, másodszer felhőt oszlathat szét, amit igen könnyen megmagyarázhatunk, ha a felhő, vagy az esőképződés mechanikai okát vesszük figyelembe.

A barometer azt mutatja, hogy egy bizonyos nyomás szünése felhőzetet, esőt, növekedése pedig derülést, száraz időt hoz.

Ez a nyomás a minket körülvevő levegőtől jön, amely felfelé mind ritkább és ritkább s legfelső régióban ott uralg a mindeket betöltő aether.

E légnyomás mechanikai okokból csak akkor lehet kisebb, ha sűrűbb, nehezebb légréteg magassága csökken, ha pedig csökken, a csökkenés természetes okokból következtenek csak egy hullámmozgás következménye lehet, reánk voatokztatva tehát egy hullámvölgy, vagy mint mi nevezzük, minimum, vagy depresszió, a mi nekünk felhőzetet, esőt hoz.

Ellenkezőleg, ha a légréteg magasságban növekedik, ez reánk nézve hullámhegyet alkot, a mi mi maximumnak mondunk s derűs, száraz idővel jár.

A minimum és maximum egymást követik, a mi természetes is, mert a mélyítés által kiszorított levegőnek hely kell s ez kiemelkedve alkotja a hullámhegyet.

A derű és boru tehát csak egy léghullámnak a mineműségétől függ, amint azt a meteorologia tanítja s amelyekről fektetik az ilyen intézetek minden jóslataikat, amely hullámok azonban, mint látni fogjuk, mechanikai erők által könnyen megváltoztathatók, mert a léghullám, mint hullámmozgás nem lehet más, mint egy mechanikai ok, tehát egy mozgás következménye, amely mint ilyen, egy másik erő által megmászható.

A hang, a robbanás, az ágyuzás hangja a levegőben hullámmozgásokat okoz s mint ilyen hullámmozgás, a léghullámot módosíthatja, vagy ha elég erős ahhoz, meg is változtatja azt, vagyis tovább tolva, elmozdítva, hullámhegyet alkot ott, ahol hullámvölgy volt: tehát derületet, ahol esett az eső és viszont. Másrésztől azonban módosíthatja azt még akként is, hogy nem tolja, de még erősebbé

nek valamely barátnőjükhöz s ott együtt bujják óriási érdeklődéssel a Zola-regényeket. Otthon a mama előtt a leghatározottabb szerelmi vallomást sem értenék talán meg, de kint ha a szülők nem látják, saját rizikójukra »igent« mondanak a legléghőbb célzásra is.

De ezen nincs mit csodálni. Otthon a szülők oly kor szellemében nevelik leányaikat, melyben a fiatal leányok krinolinban jártak, menuettet táncoltak s örökre arról a bizonyos ezüst sisakos lovagról álmadoztak, aki holdvilágos éjjel kötélhágcsón jön el értük. Annak a kornak a nézeteit oltják beléjük, melyben nem létezett hozományvadászat, mikor nem történt meg, hogy egy fiatalember tiz leánynak udvarolt, míg a tizenegyediket ülve hagyta, mikor még nem tekintették a házasságot egyszerű üzletnek!

S ekkor megtörténik egy bizonyos korban, hogy a fiatal leányokat kieresztik a nagy világba szerepelni. Amit itt látnak, hallanak és tapasztalnak, az mind idegen nekik s mindennek ellenkezőjéről győződnek meg, amire otthon tanították s mert mindez tilos, tehát előttük kívánatos is s így — mint valami fölösleges tehertől — megszabadulni igyekeznek az otthon reájuk oktroyált nézetektől és szokásoktól, olyanokká lesznek, mint Éva a tudás fája alatt, mindazt a mi új táru fel szemük előtt, elvesztettek tünik fel s szédületes sebességgel igyekeznek azt utána élni, mit szerintük elmulasztottak.

teszi azt, vagyis jobban esik az eső, vagy szárazabb lesz az idő.

Ez utóbbi azonban a valószínűség elmélete szerint is már sokkal ritkábban jöhet elő, mint az előbbi.

A magyarázat igen egyszerű; a harangozás is megfelelne a hozzá kötött várakozásnak, ha elég erős hanghullámot ébresztene a levegőben arra nézve, hogy azt a léghullámot tova mozdítsa, amelynek közeledő völgye hozza a vihart. A robbanás, a mozsarzás, az ágyuzás is csak akkor hasznos, ha hullámai az említett léghullámot tova tolni képesek.

Ezt különben magában a természetben is látja az ember ősidők óta s tapasztalásból tudja, hogy az erős dörgés, villámlással járó zivatarok legnagyobb részt igen hamar elmúlnak s a legterhesebb fekete felhők helyéről is csakhamar mosolyogva tekint le a kék ég s lövell le a játszó napsugár, tehát csak robbanás kell hozzá. Vagy ismeretes az is, hogy ha sokkal előbb halljuk a zengést, a dörgést az eső előtt, úgy az eső többnyire elmúlik s mi nem kapunk belőle semmit, mert a dörgés okozta hullámok oszlatólag hatottak a légköri felhőképződés hullámaira.

Nem történik ez ugyan mindenkor így, de a legtöbb esetben igen, a kivételek a hang és robbanás okozta hullámok kedvezően is hatnak a felhőzetre, amikor aztán még hosszabb esőzés is állhat be.

A maximum és minimumot még nagyobb hegyormok vagy hegyláncok is igen könnyen megváltoztatják s így sokkal könnyebb az idő prognózist megcsinálni a síkságon tengermelléken, mint a hegyes vidékeken.

Ha pedig ez így van, akkor sokkal célravezetőbb és biztosabb mód lenne a magasban történő robbanások által oszlatni el a vést hozó felhőzetet és pedig vagy apró léggömbök segítségével feleresztett bombákkal, vagy pedig könnyen telt léggömböknek a magasban történő szétrobbantásával lehetne legelőnyösebben e vést hozó léghullámokat megmászítani, aminek folytán a harangozás is megszűnne s a szegény harangozót sem a villám nem ütne agyon, sem pedig az érdemes előljáróság nem csapná el.

Meteor.

Napirend 1899. július 8-án.

Naptár: szombat, július 8. — Róm. kath. Erzsébet. — Prot.: Kilián. — Görög-kel. (jun. 26.) Dá-

S hogy ez által a gondos szülők mily óriási veszélynek tették ki féltő gonddal nevelt leányaikat, arról talán sejtelmük sincs.

A »Századvég angyalai«, kik tapasztalatlanul, minden önállóság nélkül kerülnek ki a nagyvilágba, szinte megcsalva érzik magukat, Ösztönszerű öntudatuknak hiányzott valami, a mi után sóvárgó sejtelmekkel teli lélekkel vágyódtak, miről édes ábrándképeket szőttek s ami miatt nem egyszer izzó arccal, sebesen lüktető erekkel hánykolódtak szüzi ágyuk hófehér párnáin álmatlanul!

S mindez, mi eddig sejtés gyanánt élt bennük, amit eddig elérhetetlennek, álomképnek tartottak, kegyetlen, szinte undort keltő teljességében tárul szemük elé, midőn kilépnek a gyakorlati életbe, melynek eddig tiltott gyönyöreit, kitért karokkal, egyszerre szeretnék keblükre ölelni.

S hogy mi ennek a következménye, feleljenek a szülők, kik még a krinolin és menuet korszakában élnek s akik eszelős félelemmel ragaszkodnak az ósdi szellemükhöz.

Annyi azonban bizonyos, hogy az ő leányaik két hegyszakadékot összekötő keskeny padlón járnak, mely alatt iszonyu mélység tátong s ebbe az eleven pokolba hamarabb szédülnek bele, mint azok a fiatal hölgyek, kikről némely mamák jelentőségteljes kézlegyintéssel azt mondják:

— Ah! »századvégi« leány!

Horkai Elemér.

vid. — Zsidó: S. Matoth. — Nap két 4 óra 12 perckor; nyugszik 7 óra 53 perckor. — Hold két 5 óra 5 perckor reggel; nyugszik este 8 óra 33 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: változás nem várható.

— (**Hadtestparancsnoki szemle-ut.**) *Lobkovits* Rezső herceg, tábornagy, a negyedik hadtest parancsnoka ma délelőtt befejezte szemléjét a pécsi 44-ik és 52-ik gyalogezredek felett és a déli gyorsvonattal Kaposvárra utazott. A hadtestparancsnoknak Kaposvárért ér véget szemleutja, honnan állomáshelyére, Budapestre tér vissza.

— (**A pécsi műkedvelők egyesülete**) folyó hó 16-án (vasárnap) a tettei Scholtz-féle sörcsarnokban táncol, énekel, szavalattal és műkedvelői előadással egybekötött nyári ünnepélyt rendez. Délután a műsor a következő lesz: 1. »A legöregebb ember«; szavalja *Kapás János*. 2. »Szeretem a nőket«, monolog; előadja *Heilmann M.* 3. »Családi kör«, Arany Jánostól. 4. Dalegyveleg; éneklék *Sebők Anna* k. a. és *Bálint Ferenc*. Az esti műsorban egy dialog lesz az első, »Bátor Izsák« címmel; előadják *Bálint F.* és *Odor Gyula*. Ezt követi a »Fülemüle« című népszínmű 2 fölvonásban; játszák *B. Tóth Karolin*, *Halmy Juliska*, *Sebők Anna*, *Szánthó Lujza*, *Kovács Mariska* és *Princz Ilona* k. a.-ok; továbbá *Mihálovits Kálmán*, *Knapp István*, *Schilhanek Márton*, *Enge Ádám*, *Breitenbach József*, *Kapás János*, *Heilmann M.*, *Bálint Ferenc* és ifj. *Odor Gyula*. A zenét az egyet házi zenekara és a tamburások szolgáltatják. Lesz világposta is; tekeverseny; konfetti, serpentin és virágkorzó, végül tombola 400 nyeménnyel. Belépő-díj előre váltva 30 krajcár; a pénztárnál 40 krajcár. Jegyek előre válthatók *Karl E.* és *Csapó J.* üzletében. Az ünnepély d. u. 3 órakor kezdődik.

— (Rendelet a házalók ellen.)

Ugy látszik odafönt a fővárosban is dühöng már az uborka-szezon, de azért nehogy azt mondják, hogy a magas kormány meglegedett az ország sorsáról, hát úgy hónaponként el-eleregetnek egy-egy rendeletet, melyből aztán kiszül, hogy odafönt Budapesten élnek még — s örvendj magyar! — törődnek a sorsunkkal. Ma is érkezett egy miniszteri rendelet, amely eltiltja a házalókat foglalkozásuktól s csak azoknak engedi meg ezt a mesterséget, akik erre iparigazolványt váltanak. Hiszen igen jól van az, hogy ezután nem lesz kitéve az ember annak, hogy naponként ötször-hatszor csengessenek az ajtaján s ki kelljen szaladni csak azért, hogy egy szárnalmas képű házalónak azt mondja: »nem veszek semmit«, de mégis furcsa egy kissé, hogy mikor ezer és ezer más dolog van, mely szükségesebb ennél s orvoslásra vár, odafönt a miniszteriumban azzal foglalkoznak, hogy régi miniszteri rendeleteket felelevenítenek s aztán a jó cselekedet felemelő öntudatával szétszórják a szélrózsa minden irányában. Mert bizony ez a házalás elleni rendelet éppen nyolc évvel ezelőtt volt új; 1891. március havában látott először napvilágot s ekkor kellő apparátussal igyekeztek is a házalók számát megritkítani. No de hát így is jól van ez, mert bizony azt az 1891-ben kelt miniszteri rendeletet csak addig foganatosították, míg új volt s azóta — tagadhatlan, hogy megszapordtak a házalók, csakhogy most, de még néhány évvel ezelőtt

is jobb lett volna alapos dorgatóriummal elintézni a dolgot s ráparancsolni a hatóságokra, hogy tartsák is be a kiadott rendeleteket, mert így úgy veszi ki magát a dolog, mintha odafönt nem tudná a jobb kéz, mit művel a bal!

— **(Hangok az éjben.)** Ne méltóztassanak azt hinni, hogy holmi középkori andalító gitárbangok ezek, melyekkel annak idején nemesvérű troubadurok pintyegtették maguk felé szívük választottjának szerelmét, mert azok a hangok, melyek az elmúlt éjjel a petrezselyem-utcában hallatszottak, nem voltak egyebek, mint egy sikoly, meg két nyakleves csattanása. Miután azonban szerelmi historiáról van szó, s lovagiasságunk diszkreciót parancsol, meg fogjuk adni kivonatban olvasóinknak az éj történetét, méltóztassanak belőle regényt csinálni. Ime: Sötét éjjel. Felhős menybolt. Szobalány és katona. Tűzlegény. Régi udvarló. Féltékenység. Nyakleves. Éles Sikoly. Rendőr bácsi. Motto: Ne légy ember szerelmes!

— **(Eljegyzések.)** Sági Gyula budakeszi tanító eljegyezte Soóstó Gyula főgimnáziumi rajztanár leányát, Saroltát. — Mayer Gyula dr., szegzárdi ügyvéd eljegyezte Eisenbart Ilonkát Tolnán.

— **(Aki nem fizet.)** Menyhárt Katona János pogányi lakosnak már jó ideje tartozott szomszédja, Kein Antal tizenöt forintjával. Tegnap aztán beállított Katona János az adósához:

— A pénzemért gyűttem! — mondta s várakozásteljesen tekintet Keinre. Ez azonban egész lakonikusan fogta fel a dolgot, mondván:

— A pénzedért? Kár érte, mert én nem fizetők!

— Nem-e? mondta fujva a hitelező s a következő pillanatban hatalmas pofon csattant el az adós képén, mely oly furcsán taláta találni, hogy annak a bőre menten felhasadt. A többit majd elvégzi a bíróság, melynél Kein Antal panaszt emelt.

— **(Félbemaradt szerelmi-dráma.)** Mankós János töftösi illetőségű legény már huzamosabb ideje szerelmi viszonyt folytatott egy szomszédközsgébeli cselédleánnyal, Varga Jucival. A leány azonban a napokban elfordult a legénytől s a maga falujában jegyet váltott mással. Mankós Jánosnak fülébe jutott ez a hír, mely annyira elkeserítette, hogy element látogatóba a leányhoz s kihivatta. Mikor a leány kijött, konyhakést rántott elő s azzal támadta meg. De Varga Juci segélykiáltásaira előrohantak a házbeliek s lefűlelték a dühöngő Othellót s átadták a hatóság embereinek. Így félbemaradt a véresnek készült szerelmi-dráma, melynek vége az a börtönbüntetés, melyet Mankós Jánosra fog mérni a törvényszék.

— **(Vasutasok gyógyszerei.)** A magyar államvasutak igazgatósága most egy rendeletet bocsájtott ki, melyben kimondja, hogy a máv. betegsegélyző-pénztárai részére nem bir hatálylyal a belügyminiszternek a gyógyszerek elárusítására nézve kiadott korlátozó rendelete, vagyis ezekre nézve a régi kedvezményes gyógyszerárszabványok továbbra is hatályban maradnak.

— **(Gyógykovácsok vizsgálja.)** Mint a hivatalos lap közli, a földmívelésügyi miniszter a hadügyminiszterrel egyetértően új

felvételi szabályzatot bocsájtott ki az állatorvosi tanfolyamra menő katonai gyógykovácsok számára. Eddig ugyanis a gimnáziumnak vagy a reáliskolának csupán hat osztályából kellett nekik felvételi vizsgát tenniük. Az 1900/1901. tanévtől kezdve azonban már a gimnázium vagy reáliskola hét osztályára előírt tananyag tudása lesz szükséges ahhoz, hogy a katonai gyógykovácsok a budapesti állatorvosi főiskolán az állatorvosi tanfolyamot hallgathassák.

— **(Köröznek egy legényt.)** Balajti Sándor szilvási illetőségű legény abba a korba jutott, amelyben odaállítják az embert a mérték alá. De ő attól való félelmében, hogy rátalálják huzni a császár kabátját, jobbnak látta elmenni a falujából oda, ahol nem találják rá. Eljött a sorozás ideje, de Balajti Sándor nevét hiába kiabálta a kisbíró, az csak nem akart előjönni. Tehát körözték a legényt, s amint egy má érkezett hivatalos irás mondja, rá is akadtak valahol Boszniában, ahol földmunkásnak szegődött el a legény. S most majd haza hozzák Balajti Sándort s odaállítják a mérték alá, melytől ő annyira félt.

— **(A falu kalapácsa bajban.)** Ily cím alatt megírtuk tegnap Szipakmayer Antal, tésenyi kovács esetét, kinél egy hamis tizforintost találtak s ezért a rendőrség letartóztatta. A hamisítvány igen ügyes, fotografiai uton készült heliographiai utánzat s csak a papír durvasága és a piros színek feltűnő volta árulja el a hamisítást. Szipakmayer Antal eltoztatásakor azt vallotta, hogy a hamis tizest a szentkirályi vásárban kapta mult hó 27 én, a hol két tehenet adott el 72 forintért. Hogy azonban kinek adta el, azt nem tudta igazolni s így tovább folytatják a vizsgálatot, még pedig a csendőrség, hová a rendőrségtől ma átkisérték. Épen ekkor érkezett meg Tésenből a felesége, ki valahogy meghallotta, hogy az ura bajba került és sietett be a városba. Az asszony is azt erősítgeti, hogy ura a hamis tizest a vásáron kapta, a hol egy tehenet egy nagyvátyi embernek adott el, egymásikat meg egy kistótfalusi ember vett meg tőle. Most tehát a csendőrség feladata, hogy kiderítse a hamis tizes eredetét, mi iránt már ma meg is indították a nyomozást.

— **(Szépülő utcák.)** A város külső utcái is kezdenek lassan-lassan kivetkőzni abból az ázsiai állapotból, a mely a tifuszt és egyéb járványokat szokott hozni a lakosok nyakára. Vannak utcák, hol véget ért már a petroleum-korszak végtelennek látszó hatalma és légszusz világitja be az eddig sötétségben leledző uteákat. Másokat meg kezdenek kikövezni az örökös kavicsolás helyett s ezekben is megszűnik végre az az állapot, hogy a nyaktörés veszedelmének van kitéve az ember, ha arra jár. Így legujabban a Kis-Makár-utca kikövezését foganatosították, mely most lett készen. Herbert János gazdasági tanácsos elnöklete alatt holnap délután helyszíni szemle lesz ez utcában és a kövezet átvételével egygyel ismét szaporodik rendezett utcáinknak lassan növekvő száma.

— **(Talált tárgy.)** Tegnap este a cirkuszban egy ezüst női karláncot találtak. A megtaláló átadta a rendőrségnek, honnan a jogos tulajdonos átveheti, h. jelentkezik érte.

— **(Razzia.)** Az éjjel razziaát tartott rendőrségünk. A razzianak meg is volt a maga

eredménye, mert összefogdostak kerekszám hét hely- és foglalkozás nélküli csavargót, kiket egyelőre lakat alá tettek. Ha majd megállapítják illetőségi helyüket, haza fogják őket toloncolni.

— **(Beverte a fejét.)** Tegnap este Jozsipovits József, tizennégyéves kömivestanonc, összeveszett Gieber István, szintén 14 éves kömivestanonccal és veszekedés közben beütötte a fejét egy kővel. A fiu homlokán fölrepedt a bőr és egész arcát előntötte a vér. A megsebesített fiu sebét a rendőrségen kötözte be az orvos s aztán haza vezették a szüleihez ápolás végett. A verekedő gyerek ügyét pedig átteszik a hatósághoz.

— **(A kinek nagy úr a barátja.)** Tegnap este egy tökrészeg embert vittek be a rendőrök a pálya-utcáról. Utcai botránny okozott s mikor kérdőre vonták, egész bátran megmondta a nevét, hogy Tóth Jánosnak hívják és Püspökbogádra való. És tiltakozott elene, hogy őt elcsukják mert neki nagy ura a barátja.

— Hát aztán ki az a maga barátja? kérdezték tőle.

— Ki? No hát a követünk, a Brázay nagyságos ur.

De nem használt semmit; mégis lecsukták, míg kijózanodik.

— **(Kombinált hadgyakorlatok a Dunnán.)** A mult év szeptemberére Budapestnél tudvalevőleg nagy kombinált szárazföldi és vízi hadgyakorlatokat terveztek a 4-ik hadtest és a dunai hajóraj közreműködésével; a gyakorlatokon Ferenc Ferdinánd trónörökös is részt vett volna, de a genfi borzasztó gyász-hír következtében akkor az egész tervbe vett gyakorlat elmaradt. Az idén most újra fölmerült a kombinált szárazföldi és vízi hadgyakorlatok terve s ezeken Bouvier fregatt-kapitány parancsnoksága alatt az egész dunai hajóraj (4 monitor, 1 órhajó és 1 torpedónaszád) részt vesz. A gyakorlatokat herceg Lobkovitz Rudolf tábornoszernagy budapesti hadtestparancsnok vezeti, ki 1878-ban a Bienert-hadosztálynak a Száván való átkelése alkalmával a dunai monitoroknak a gyalogsággal való együttes hadműveleteiben is részt vett és mint a 4-ik hadtest tüzérségi parancsnoka a táborig, valamint a Maros monitor tüzérségét vezényelte.

— **(Népesedési statisztika.)** A magyar birodalomban a jelen esztendő május havában a népesség 18.737 lélekkel szaporodott. A halálozások száma ez idő alatt 41.846-ra rugott, a születéseké pedig 60.583-ra. A halálozást természetesen ezuttal is előmozdították a fertőző betegségek, amelyek közül a szomoruaratásban még mindig (és ki tudja meddig) a tüdővész jár elől. Szép május hónapjában, az ibolyanyílás idején 6.550 tüdőbajos szenvedő tért örök nyugalomra. Utána a kanyaró pusztított a legjobban, 1249 gyermek-sirhalmot emelve a temetőben. Ezek konstatálása után a májusi házasságokat említhetjük meg, jelentvén, hogy az új s bizonyára boldog fiatal párok száma 15.054-el szaporodott. A keresztényszidő házasságra e számból csak 30 esik. Tizenhat esetben keresztény vőlegény vett el zsidóleányt, tizennégy esetben pedig keresztény leány ment zsidó vőlegényhez. Májusban persze tüzesetek is pusztítottak. A vörös láng 656 községben 757 alkalommal csapott föl s össze-

sen 1.224 ezer korona kárt okozott. Végül emlékezzünk meg az utlevelekről s a kívándorlókról. A központi statisztikai hivatal azt mondja, hogy májusban a belügyminiszteriumban 7.068 külföldre szóló utlevelet adtak ki. A Magyarországból távozók most legnagyobb részben Románia felé vették útjokat. Amerikába több mint kétezer ember indult.

— **(Iskolatársak találkozója.)** A soproni ág. evang. lyceum volt növendékei, kik 1866-ban végezték be tanulmányaikat, most találkozóra jöttek össze Sopronban. A találkozó iskolatársak között ott volt *Török Béla*, szegvárdi ügyvéd is.

— **(Jubiláló tisztviselő.)** *Bauer Károly* kaposvári pénzügyőri főbiztos a napokban ünnepelte negyven éves szolgálati jubileumát, mely alkalommal őt a tisztviselői kar élén *Máthás Ferenc* pénzügyigazgató üdvözölte. Ezután *Pintér Mihály* barcsi pénzügyőri biztos a megyebeli pénzügyőri szemlések és a pénzügyőrök 24 tagu küldöttségével tisztelgett az érdemes főbiztosnál.

— **(Képviselői beszámoló.)** *Rátka László*, a tolnamegyei pinchehelyi kerület függetlenségi párti képviselője e hó második felében tartja beszámolóját. Ez alkalommal *Ráth Endre* a függetlenségi párt titkára kíséretében el fog látogatni a kerület nagyobb községeibe.

— **(A névmagyarosítás és a kereskedelmi miniszter.)** *Hegedűs Sándor* kereskedelmi miniszter az államvasutak budgetjébe új tételt vett be. A címe: segély. A sumája, úgy tudjuk, erre az esztendőre 5000 frtot tesz ki. A rendeltetése az, hogy a M. A. V. amaz alkalmazottai, a kik idegen hang-

zásu nevüket magyarra akarják változtatni, azt megtehessek a nélkül, hogy a vele járó kiadásokat megérezzék. Ha a bürokrácia nem rontja el a dolgot, ennek az intézkedésnek még üdvös hatása is lehet.

— **(A Petőfi-ünnep.)** E hó 31-én, *Petőfi Sándor* elesetének 50-ik évfordulóján, kegyeletes ünnepet fog ülni a magyar nemzet. A Petőfi-társaság a kormány és a törvényhozótestület támogatásával július 30-án fogja rendezni az ünnepet Segesvárott. Ez alkalommal *Jókai Mór* tartja majd a megnyitó-beszédet, míg a program többi pontjait a társaság tagjainak költeményei, egy emlékbeszéd, üdvözlő szónoklatok és dalárdák énekei fogják kitölteni. Ugyancsak a Petőfi-ünnep alkalmából a társaság megindítja a mozgalmat, hogy *Petőfi* hátrahagyott emlékei számára Budapesten külön *Petőfi-ház* létesüljön, amely egyuttal ott-hona legyen a magyar szépirodalomnak. A felhívást *Jókai Mór* szerkeszti meg s ezt több ezer példányban még a segesvári ünnep előtt szét fogják osztani. A társaság megbízásából *Bartók Lajos*, *Endrődi Sándor* és *Szana Tamás* tisztelegtek *Wlassics Gyula* közoktatásügyi miniszternél a terv részleteinek megbeszélése végett. Az ünnepi program részletes megállapítása egy a legközelebbi napokban az Akadémiában tartandó nagyobb értekezleten fog megtörténni.

— **(Himen rósalánca.)** Május havában a magyar birodalomban 15.054 házasságot kötöttek, a mely számból Horvát-Szlavonországra 1516 házasság esik. Csupán a magyar anyaországban 13.538 házasságot véve szemügyre, azt látjuk, hogy aránylagosan a legtöbb házasságot a dunáninneni megyékben kötötték, a legkevesebbet pedig Erdélyben. A vármegyék közül *Udvarhely* mutatja házasságkötések tekintetében a legmagasabb arányszámot, míg a legalacsonyabbat *Fogarás* tünteti

fel. A városi törvényhatóságok között házasságkötések számaránya tekintetében *Kolozsvár* áll az első helyen, az utolsón *Pancsova*. A magyar birodalomban májusban 1566 vegyesházasságot kötöttek. Ebből a számból Horvát-Szlavonországra mindössze 41 vegyes házasság esik. A keresztény-zsidó házasságok összes száma 30, ebből 16 esetben keresztény nőlegény vett el zsidóleányt, 14 esetben pedig keresztény leány lépett zsidó nőlegénnyel házasságra. A magyar anyaországban kötött 1525 vegyes házasság egyötöd részében (310 esetben) jött létre megegyezés, még pedig túlnyomó részben (az esetek 53.55 százalékában) az anya vallása javára. A legtöbb megegyezés, számszerint 197 a róm. kath. vallásnak kedvez, a református fél javára 59, az ágostaiéra 37, a görög-katolikuséra 9, a görög-keletiére 6 megegyezés létesült. A 30 keresztény-zsidó házasság közül 4 esetben jött létre megegyezés, 2 esetben a keresztény, két esetben a zsidó fél vallása javára.

— **(Elégett siketnéma.)** *Somogyvári* levelezőnk írja, hogy *Szabó György* máriapusztai lakosnak két siketnéma legényfia kiváncsiságból bemászott egy pusztán hagyott fürdőházba. Mivel benn sötét volt, gyufát gyújtottak, melytől azonban a bódében levő szalma meggyuladt. Az egyik siketnéma a tetőn keresztül még ki tudott menekülni, a másik azonban odaégett.

— **(Pécsi cigányok Tátra-Lomnicon.)** *Vörös Gyula* zenekara ma éjjel utazik el *Tátra-Lomnicra*, hová a fürdőigazgatóság kéthavi vendégszereplésre szerződtette előnyös feltételek mellett. *Vörös Gyula* tiztagból álló zenekara naponként két ténzenét ad a fürdőben és ő szolgáltatja a zenét az

Perth Alice meghalt és el van temetve, — ön csupán egy szemtelen csalónő!

Alice a váddal szemben megőrizte egész nyugalma.

— *Ellen* néni, — szédelőgő vagyok én? kérdezte a vén kisasszony elé lépve.

— Nem, — hangzott az önkéntelen válasz. — Te *Perth Alice* vagy. A faluban mindenki megismerne.

— Én is azt hiszem, — bölintott a fiatal leány. De azért megbocsátom a sértését, kedves mostoha anyám, annyival inkább, mivel önnek ugyis súlyos csapás lesz, hogy *Oakley* szép birtoka kiesik a kezeiből. Hja, sok csalódás vár reánk az életben. Nem mondaná meg, hogy ezek közül melyik az ön fivére? — folytatta azután egész hidegen, elfogulatlanul.

Lucian gyorsan fölemelkedett.

— Én vagyok *Arthurné* fivére, — mondta udvarias főhajtással. Bocsássa meg a kevésbé barátságos fogadtatást, a melyben nővérem részesíti. Szegény nagyon beteg volt és annak következtében még most is mód fölött ideges.

— Főlélesleges nővérét kimenteni . . . izé ur . . .

— *Davis*, — mondta *Lucian*.

— *Davis*, — ismételte a leány oly vontatottan, mintha először hallaná ezt a nevet, *Mostoha* anyám és én bizonyára a legjobb barátok maradunk. Már előre is hálás vagyok iránta, a miért ezeket a termeket oly csinosná varázsolta.

Bemutattatta magát *Percy*nek is, azután *mostoha* apja felől kérdezősködött, a kinek betegségéről már értesítették.

— Sógoromról kevés vigasztalót mondhatok, —

rossz betegség annyi időre elválasztott bennünket. De most már egészen fölépült, egészen jó színben van.

— De azért nagy időbe kerül, amíg oly rózsás lesz az arca, mint az öné, kedves kisasszony — szolt közbe *Davis*.

— Ugyan, ugyan — mit szól ehhez az udvariatlan fivérhez? — duzzogott *Cora*.

— Vigasztalódjék — mondta *Ellen*, a kinek *Davis* bókja nagyon jól esett. — A fivérek mind ilyenek.

*Cora*val szemközt leült egy székre, fejét hátravetve és szerelmes pillantással nézett jegyesére, a ki háta mögött állott és a kinek arcán erősen mutatkozott az unalom. *Cora* észrevette ezt s hogy sógornőjét csipdesse, azt kérdezte *Percy*től, hogy ebben a magányos zúgban, távol minden civilizációtól, ki bírja-e tartani?

— Ó — mondta az meghajolva — ily szeretetreméltó társaságban . . .

— Ez üres frázis — szakította félbe gyorsan *Cora*. Én meg vagyok győződve, hogy közülünk mindenki vágyik egy kissé a változatosságra.

— Igen, de arra most egyáltalán nem nyílik alkalom — keveredett a vitába *Arthur* kisasszony. — Legfőlebb szánkázást lehetne rendezni; de természetesen akkor az uraknak kellene hajtani.

— Nem is rossz — egyezett bele *Davis*. — De én valami élvezetesebbet tudnék.

— Nos?

— Hát egy vidám lagzit.

— Ó — maga! — *Arthur* kisasszony egészen lehajtotta fejét s nagy fáradsággal igyekezett elpirulni.

országirű tátra-lomnici lóversenyek alkalmával is. A fürdőben még eddig nem vendégszerpelt szerződött cigányzenekar, csak hetenkint rándultak át valamelyik közeli városból a cigányok. Vörös Gyulák az elsők, kik szerződötté vannak s ismerve a zenekar jó szervezetét és ügyes tagjait, bizonyára sok dicsőséget aratnak a pécsi cigányság számára a magas Tatra e kies fürdőhelyének elegáns, nagyuri publikuma előtt.

— **(A központi mezőgazdasági bizottság ülése.)** A központi mezőgazdasági bizottság folyó hó 10-én (hétfőn) délután 4 órakor *Ország* Lajos elnökle alatt a vármegyeház közgyűlési termében ülést tart. Az ülés tárgya a központi mezőgazdasági bizottság vagyonának felosztása, illetve elszámolása lesz, mert a bizottság feloszlik s a »Baranyavármegyei Gazdasági Egyesület«-tel olvad egybe.

— **(Fegyver avatlan kezekben.)** Kocsis Mihály pellérdi lakos tegnap reggel levette a falról töltött revolverét, melyet — miután rozsdás volt — meg akart tisztítani. Tisztogatás közben azonban elfelejtette a revolvert lezárni s amint a ravaszra tette a kezét, az elsült s a löveg oly szerencsétlenül vágódott vissza, hogy Kocsis bal kezén jelentékeny sérülést szenvedett. A szerencsétlenül járt gazdembert azonnal gyógykezelés alá vették s remélhető, hogy sebe néhány hét múlva meg fog gyógyulni.

— **(Mikor a férj féltékeny.)** Nem csekély ribilliót támasztott tegnap este *Zsoltár* József felsővámház-utcai lakos. Az történt vele, — ugyanis — hogy amint teg-

nap este munkából hazajött, feleségét nem találta otthon. Valószínűleg a féltékenység marcangolta a szívét, mert amint észrevette, hogy a felesége hiányzik, éktelen dühre gerjedt s mindenkinek azt kiabálta, hogy megöli az asszonyt. Tíz óra felé aztán hazakerült a menyecske s valamivel később a férj is, ki addig a korcsmában alaposan beszédett a büfelejtőből. Így aztán természetes, hogy amint a részeg ember odahaza megpillantotta a feleségét, kikergette a házból s az udvaron anynyira elverte, hogy a háznép, mely összecsdült, kénytelen volt rendőrt hivatni, ki aztán megfékezte a dühöngő embert s nagyobb bajok elhárítása végett bevitte a torony alá. Majd ha kialuszsza magát, akkor hazaeresztik.

Törvénykezés.

§ **A holnapi sajtópör.** Mint régebben jeleztük, holnap (szombaton) érdekes sajtótárgyalás lesz a pécsi kir. törvényszék, mint esküdt bíróság előtt. *Wallenstein* Róza, szegzárdi származásu hajadon becsületsértés és rágalmozás miatt sajtópert indított *Boda* Vilmos orsz. képviselő, a »Tolnamegyei Közlöny« szerkesztője és *Horváth* Ignác a lap belmunkatársa ellen egy közlemény miatt, melyben róla az állítatt, hogy Hódmezővásárhelyről erkölcstelen magaviselete miatt kitoloncolták. A sajtóbíróság csak *Horváth* Ignác ellen rendelte el a vizsgálatot, mert a közleményt ő irta s erről a szerkesztő értesítette a sajtóbíróságot. Ennélfogva a pécsi sajtóbíróság *Hor-*

váth Ignác ellen folyó hó 8-ára tüzte ki az esküdtzéki tárgyalást. *Wallenstein* Róza képviselője *Geiger* Gyula szegzárdi ügyvéd s ő adta ke a vádlevelet is képviseltje nevében, ki több fővárosi előkelő egyént jelentett be tanuul s így a tárgyalás elég érdekesnek mutatkozik. *Horváth* Ignác az inkriminált közlemény anyagát a *Wallenstein* Róza ellen zsarolás miatt folytatott bűnügyi iratokból merítette.

§ **A haldokló ember gyilkosa.** *Pethes* István szerdahelyi (somogy megyei) földmives, évek óta sorvadásban szenvedett s már a végét járta, a mikor a felesége azt a tanácsot adta szeretőjének, *Szakács* Istvánnak, hogy jó lenne a beteget eltenni láb alól, a ki már annyi pénzébe került. *Szakács* eleinte hallani sem akart a dolgról, de mivel az asszony nagyon rimánkodott s biztatta, hogy mily jó dolga lesz, ha beleül a vagyonba — kötélnek állott. Kileste az alkalmat, mikor nem volt a beteg emberen kívül senki sem oda haza. Bement a szobába s egy törülköző kendővel megfojtotta a haldokló embert. A kaposvári királyi törvényszék *Szakács* Istvánt gyilkosság bűntette miatt tizenöt évi fegyházra, az asszonyt pedig mint bűnsegédet négy évi fegyházra ítélte. A pécsi kir. tábla a rossz asszony bűntetését hat esztendőre emelte fel, egyebekben jóváhagyta az első bíróság ítéletét. A királyi kuria ezt megerősítette.

§ **Gyilkos testvér.** Öreg Sebők József és Sebők Ferenc sásdi lakosok már évek óta rossz viszonyban éltek Sebők János sásdi lakossal, mert az őket állítólag ki akarta turni

— Mégis csak jó terv, ugyebár? — fordult Davis »nővéréhez«. — Ugy-e te beleegyeznél?

— Én mindenbe beleegyeznék — bólintott az — a mi csak jelenlegi életünk egyhanguságát megszakítsa. Hamarabb, mintsem gondolták volna, beteljesedett a változatosság után való vágyuk; de egy kissé más formában.

Az öreg Hagar, a ki akkor, midőn Arthur John beteg lett s a háztartás vezetője megszökött, Mariette közvetítésével ennek helyét foglalta el, megjelent az ajtóban. Mindkét szárnyat egészen kinyitotta és ünnepélyes hangon jelentette:

— Perth Alice kisasszony!

Azután visszalépett s a küszöbön megjelent egy alak, a kinek megpillantása után mindenki halottmerv lett a bámulattól.

Senki se hitt szemének, de Davis és Arthur kisasszony azonnal fölismerték.

Büszkén fölemelt fővel közeledett a gazdagon öltözött fiatal leány az elámult csoporthoz, a mely halás modellje lehetett volna bármelyik festőnek. Cora kővé meredten ült; Arthur kisasszony közel volt ahhoz, hogy eszméletét veszítse, mialatt vőlegénye — az ő Don Juan természetének megfelelően — csodálkozó szemekkel nézte a szép leányt.

És Davis Lucian?

Az első pillanatban teljesen zavart volt s megfoghatatlan volt előtte a látvány; azután mégis az öröm érzése vett rajta erőt, hogy Alice Perth még él és a forró szenvedély, a melyet akkor érzett iránta, a mikor a leány oly bátran küzdött ellene, újra föllángolt szívében.

Alice eközben Arthur kisasszonyhoz fordult.

— Jó napot! Ellen tanti — mondta csengő hangon. Hogy vagy? Ugy tekintesz rám, mintha szellem volnék; pedig nincs ugy. Nem lennél szives barátainak bemutatni? Ez a hölgy ugy-e az én mostoha anyám?

Mielőtt Arthur kisasszony válaszolhatott volna, Cora föleszmélt kabultságából és büszke hanghordozással mondta:

— Én vagyok a ház urnője.

— Ah, tehát mostoha anyám — folytatta Alice nyugodtan. Ugy hallottam, ön súlyos beteg volt. Meglát-szik az arcán, hogy nehéz baja lehetett. És te, Ellen néni, — fordult ismét Arthur kisasszonyhoz — mintha megnémultál volna. Még egy szót se szóltál.

— Én, — én azt hiszem . . . hebegte a vén kisasszony, még mindig óriási zavarban.

— Ahán, hiszen gondolhattam volna, — nevetett Alice. Te azt hitted, hogy meg vagyok halva és kötelességedhez hiven meg is gyászoltál engem. De majd elmondok, hogy történt a dolog. Tudod, hogy megszöktem apámuramtól, mert olyas valakihez akart erőszakolni, a ki nekem nem tetszett. Hogy az esetleges kutatások rám ne találjanak, fölhasználtam egy kedvező alkalmat: odaadtam nevemet egy szegény leánynak, a ki a közkörházban meghalt. Ily módon nem találhattak elő. De most különböző okoknál fogva elhatároztam, hogy visszatérek hazámba, Oakley-be, hogy mint Oakley örökösője, helyemet elfoglaljam.

Alice utóbbi szavainál — mintha csak kigyó csipte volna — Cora fölugrott.

— Hogy mer ily mesével előállani? — kiáltotta.

a vagyonból. Öreg Sebők József egy ízben azt is megtette, hogy fiára, Sebők Jánosra az ablakon keresztül reá lőtt, de szerencsére nem talált. A pécsi kir. törvényszék ezért annak idején Sebők Ferencet öt havi fogházra ítélte. Hogy az örökös villongásnak vége legyen, Sebők János eladta az ősi házat, abból apját öreg Sebők Ferencet és fivérét Sebők Jánost kidobatta. 1897. évi augusztus hó 20-án történt, hogy Sebők Ferenc lovait legeltetvén a réten, a rét melletti bokrosból panaszos jajgató hangokat hallott. Odament s akkor látta, hogy fivére Sebők János, édes apját, Sebők Ferencet egy baltának a nyelével ütlegeli. Sebők Ferenc ekkor apja segítségére sietett s dulakodni kezdett vele, miközben sikerült fivére kezéből a baltát kicsavarni, melylyel aztán oly hatalmas csapást mért a fejére, hogy Sebők János néhány órai szenvedés után meghalt. A pécsi kir. törvényszék ezért 10 évi fegyházra ítélte 1898. évi január 6-án Sebők Ferencet; a kir. tábla eme büntetést 1898. évi március 14-én 4 évi és 6 havi börtönre szállította le, mely ítéletet a kir. kuria helybenhagyta. Miután Sebők Ferencet múlt év őszén a sásdi kir. járásbíróóság sikkasztásért 6 heti fogházra ítélte, a pécsi kir. törvényszék a kuria ítélete alapján, összbüntetésül 4 év és hét havi börtönt mért a vádlottra, s a vizsgálati fogság által nyolc hónapot kitöltöttnek számított. Ma hirdették ki a harmadbíróóság ítéletét Sebők Ferenc előtt, ki a mai nappal megkezdte büntetésének ki töltését.

§ **Vér a fonóban.** 1898. évi október hó 31-én történt Dunaszekcsőn, hogy Bari Ferenc és Kokány Sándor, akik már régóta haragosai voltak egymásnak, összetalálkoztak a fonóban, ahol azonban semmiféle ellenségeskedő magatartást nem tanúsítottak. Amint azonban csoportokba verődve hazafelé mentek, Bari Ferenc egy bottal fejbeverte Kokány Sándort, kinek Farkas Mihály a segítségére sietett. De ekkor már Bari kést rántott, melylyel Farkas Mihályt fültövon, Kokány Sándort pedig mellbe szúrta úgy, hogy a vértől elborítva végigterült a földön s sebesülése folytán még most is tudóbajban szenved. Így került ma Bari Ferenc a súlyos testi sértés büntetésével vádoltnak a pécsi kir. törvényszék elé, mely Bari Ferencet ezért kilenc havi börtönre ítélte. Az ítélet ellen úgy a vádlott, mint a kir. ügyész felebezttek.

§ **Csőd.** A kaposvári törvényszék Weisz Ferenc tabi lakos ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos Galamb Zoltán, törvényszéki bíró, tömeggondnok Szupits Dezső tabi ügyvéd, helyettese dr. Csonka Ede, kaposvári ügyvéd. Igénybejelentési határidő augusztus 14., felszámolási határnap szeptember 6-dika.

Szóbeli tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1899. évi július hó 10-én.

1. Böröcz Márton — Jakab Mártonné délelőtt 9 óra.
2. Nánási Sándorné — Nánási Sándor délelőtt háromnegyed 10 óra.
3. Poch Miklós és neje — Poch Éva délelőtt fél 11 óra.
4. Friedmann Károly és társ. — Mayer Izidor délelőtt egynegyed 12 óra.

1899. évi július hó 11-én.

1. Dozler Ferenc — Vasdinyei Kálmán délelőtt 9 óra.
2. Weisz Zsigmond — Aberbach Ábrahám és neje délelőtt 9¹/₄ óra.
3. Tóth Pál — özv. Scheibner Imréné délelőtt 9¹/₂ óra.
4. Halmos Henrik — Rechnitzer Albert és társ. délelőtt 9¹/₂ óra.
5. Ács Antal — Falk János délelőtt 9¹/₂ óra.

T a n ü g y.

Iskolai Értesítők.

— A pécsi püspöki joglyceum évkönyve az 1898/99-iki tanévről. Közli: az igazgató. —

A vallás- és közoktatásügyi miniszter rendelete folytán a hazai felsőiskolák is tartoznak a most lefolyt tanévtől kezdve évi Értesítőt kiadni. E rendelet alapján látott napvilágot a pécsi püspöki joglyceum ez első Évkönyve is, melynek ha tartalmát végigolvassuk, csak sajnálnunk lehet, hogy az előző években ily Évkönyvek nem jelentek meg s a nagyközönség nem nyerhetett tájékozódást a joglyceum belső életéről.

Az Évkönyv a joglyceum rövid történetét közli bevezető értekezés gyanánt. Ebből kiemeljük, hogy a Nagy Lajos király által alapított s 1367. évi szeptember elsején pápai bullával megerősített pécsi egyetem a mohácsi vész után 1543-ban megszűnővén, Pécsre csak 1785-ben tett II. József jogi és bölcsészettan-akkadémiát, mely azonban 1802-ben ismét eredeti helyére, Győrbe helyeztetett vissza.

Szepessy Ignác báró, megyéspüspök 1828-ban a papnövédek számára két éves bölcsészeti tanfolyamot állított fel, mely csakhamar ki lett terjesztve a világi tanulóakra is. A jogi tanfolyamot a püspök 1833-ban nyitotta meg ez intézetnél, mely 1830 óta a püspöki könyvtár épületében volt elhelyezve, de 1833-ban a jogi és bölcsészeti tanfolyam számára a püspök megvette a mai épületet, mely a Pálos barátok kolostora volt s az így alapított intézet pécsi püspöki joglyceum néven 1835. augusztus 27-én királyi jóváhagyást is nyert. Az 1848-diki események után a joglyceum egy időre bezárattott s csak Girk György püspök közbenjárására nyitattott meg királyi leirattal 1865. október 15-én, de már csak jogi fakultásként. Végül 1874-ben négy évfolyamu lett a joglyceum, melynek évi költségeihez ma a város 870 forinttal, a megyéspüspök pedig 4000 forinttal járul, hogy a Szepessy-féle alapítvány jövedelme a változott viszonyok között elegendő legyen a lyceum fenntartására.

Az intézetnél Szeregy József dr. apátkanonok igazgató vezetése alatt 4 nyilvános rendes tanár, 1 nyilvános rendkívüli tanár, 3 helyettes tanár, 2 magántanár és 1 hitszónok működött.

Az Évkönyv ezek után közli a vizsgálati bizottságok névsorát s a tanév első és második felére eső tanrendekeket s végül a hallgatók számát.

Az első évi tanfolyamon volt 40 rendes hallgató, a másodikon 30, a harmadikon 26, a negyediken 22, összesen tehát 118; ebből az első félévre 113, a másodikra 106 esik. Külön engedéllyel vizsgáltak nyolcan. A második félév végén lecke-könyve aláíratott 103 hallgatónak; abszolutoriumot kapott 19 hallgató az első és második félév végén. Első alapvizsgára jelentkezett 41; képesített egyszerűen 30. Második alapvizsgára jelentkezett 34; képesített kitüntetéssel 7; egyszerűen 22. Államtudományi államvizsgára jelentkezett 8; képesített egyszerűen 6. Jogtudományi államvizsgálatra jelentkezett 12; képesített kitüntetéssel 1; egyszerűen 9 hallgató. Kilencvenöt vizsgázó közül tehát képesítettet 75; nem képesítettet 20 jelentkez.

Az intézet könyvtára 2892 műből állott 5790 kötetben. A segélyegylet alaptőkéje volt 8720 frt 82 krajcár. Segélyt élvezett 70 hallgató 410 frt összegben.

Közli ezután az Évkönyv a tanév történetét, a hallgatókra vonatkozó ismertetést és a vizsgálatok lefolyását. Majd a lefolyt tanév nevezetesebb eseményeiről szól, melyben megemlékezik a december 2-diki jogásztüntetéséről is.

Ösztöndíjat a joglyceum 8 hallgatója élvezett összesen 1220 frtot kitevő összegben.

Ezután a jogi olvasókör rövid történetét olvashatjuk az Ekvönyvben. A körnek 87 rendes tagja volt, de december 2-án fel lett függesztve és egész évben nem nyílt meg, csak a tanév végén nyitották meg újra, mikor a szünidei tisztikart megválasztották.

A Segélyző-Egylet elnöke Keresse György volt. Az egylet két estélyt is rendezett pénztára javára és egy táncestélyt, melyek jövedelme 250 frtot tett ki.

Az Évkönyv a jövő tanévre szóló tudnivalókkal záródik be.

(A kultuszminiszter hivatalos lapja.)

A közoktatásügyi miniszterium a fenhatósága alá tartozó egyházi és iskolai hatóságoknak néhány év óta nem küldi meg körrendeleteit, hanem a szerkesztésében megjelenő hivatalos lapban teszi közzé őket. Ezt a lapot megküldi az érdekelteknek. Igen sok esetben kitünt azonban, hogy az így közölt rendeleteknek foganatja nem volt. A kultuszminiszter most már megküldött körrendeletben hívja föl az érdekelteket a hivatalos lap tanulmányozására.

Közgazdaság.

□ **Védekezés a szőlőmoly ellen.** A földmivvelésügyi miniszter köriratban fölhevta a vármegyei és városi törvényhatóságokat, gazdasági, szőlészeti, borászati és filokszera ellen védekező egyesületeket, hogy a közönséget a szőlőmoly ellen való védekezésre figyelmeztessék. Ezen rovar első nemzedékének hernyói most teszik ugyanis a legnagyobb károkat. A táplálékául szolgáló szőlővirágok aprók lévén, kártétele még aggasztóbb, mint a második nemzedéké, a mely augusztusban az aránylag nagyobb szőlőszemekbe furakodik. Ezért a földmivvelésügyi miniszter különösen figyelmezteti a közönséget az első nemzedékű szőlőmolyhernyók ellen való védekezés szükségességére s a védekezés legcélszerűbb módjára, tudniillik a fertőzött virágzatnak és fürtöknek permetezésére. A permetezéshez szükséges folyadék úgy készül, hogy tíz liter vízben három klgr. fekete (vagy káli) szappant feloldunk s ehhez másfél klgr. pyrethrum (dalmát, perzsa, vagy montenegrói) port keverünk s az úgy nyert folyadékot azután még 90 liter vízzel kell felhigítani. Ha kisebb, vagy nagyobb mennyiségű folyadékot akarunk előállítani, a fenti arányt mindig szem előtt kell tartani. Csakis fertőzött fürtöt kell megpermetezni s ennek sem minden részét, hanem csak az összecsomózott helyeket, a hol tudniillik a hernyó él, a zöld ép részeket ellenben permetezetlenül hagyjuk. A szőlőmoly hernyói körülbelül a jövő hó elején már bábbá kezdenek alakulni, a mikor az irtás már bajosabb. A permetező folyadék elkészítése, valamint az egész eljárásra vonatkozólag a földmivvelésügyi miniszter a kezdetben említett törvényhatóságokknak, egyesületeknek stb. és a szőlészeti és borászati felügyelőknek rövid szövegű nyomtatott utmutatást adott ki azzal a felszólítással, hogy azt a szőlőbirtokosok közt osszák ki.

□ **Szőlő (gyümölcs) kiállítás Szegeden.** A szegedi országos gazdasági kiállítás keretében szeptember 3—10. szőlőkiállítás is lesz rendezve. Felkértek mindazok, akik a kiállításon résztvenni óhajtanak, hogy bejelentéseiket legkésőbb *augusztus 1-ig* tegyék meg, mert későbbi jelentkezés nem lesz figyelembe vehető. Kívánatos, hogy minden vidékről főleg azon borfajok válogatott példányai küldessenek be, melyek az illető vidék borjellegét hivatják képviselni, azonkívül pedig a legjobban bevált csemégefajok. A kiállítás ideje egy kissé korai

lévén, egyes szőlőfajokból ilyenkor még teljesen érett példányok nem találhatók. Ez esetben persze félig érett fűrtöket is lehet beküldeni, ha azok máskülönben a forma, nagyság és fajtisztaság kellékeinek megtelevnek. A legfontosabb, hogy minden faj a helyes ampelografiai elnevezéssel jelöltessék meg. A szőlőkiállításon a részvételi díj 50 krajcár, azonkívül minden külön faj után még 20—20 krajcár. Minden fajtaból legalább 4—5 fűrtöt kell beküldeni, melyek a fűrtnyélre kötött céduiával jelölendők meg. Azonkívül minden fajtához tanácsos egy nagyobb — keménypapíros — cédulát készíteni, mely a szőlőfajt és a kiállító nevét, az egész gyűjteményhez pedig egy még nagyobb táblácskát, mely a kiállító nevét és a szőlő helyét jelöli meg. Bővebb felvilágosítást és bejelentő íveket Drucker Jenő csoportbiztosnál lehet szerezni (Budapest, Köztelek).

□ **A sertésvész terjedése.** A földművelési miniszter legújabb kimutatása a sertésvésznek további terjedéséről tesz tanúságot. A múlt héten ugyanis 74-el szaporodott a fertőzött községek száma, amely jelenleg már 876-ra rug. A sertésorbánc is veszedelmesen grasszál s a ragadós száj- és körömfájás is tíz újabb községben lépett fel. Ausztriában ezalatt a legkedvezőbb állategészségügyi viszonyok uralkodnak, amennyiben sertésvész mindössze 24 és ragadós száj és körömfájás csupán 24 községben pusztit.

TÁVIRATOK.

— **Picquart díszkardja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Párisból írják, hogy Picquart ezredes kijelentette, miszerint a budapesti független polgárok által neki felajánlott díszkardot köszöni, de nem fogadja el.

— **Merénylet Milán ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Zimonyból írják, hogy a Milán szerb exkirály elleni merénylő bosnyák ember. Valamikor tűzoltó volt Belgrádban; utóbb Bukarestben tartózkodott. Neve Knezevics Gjura. Milánt egy golyó hátán surolta és könnyen megsebesítette. Súlyos gyanúkok alapján tizenegy radikalist letartóztattak, köztük Tausanovics minisztert, Zsifkovic ügyvédet és lapszerkesztőt. Pasics, a radikálisok vezére ugyan még szabadlábon van, de rendőri felügyelet alatt áll. Lukics megsebesült őrnagyot vezérőrnagygyá nevezték ki.

— **A segesvári ünnep.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A segesvári Petőfi-ünnepen az emlékebeszédet Bartha Miklós fogja tartani. Ugron Gábor vezetése alatt négyezer székely fog megjelenni az ünnepen.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. július 7.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 8.88. —
Tengeri: 4.55. — Rozs: 6.88. — Zab: 5.86.

Az értéklőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 345.75. — Magyar hitelrészvény: 390.00
— Államvasut: 379.00.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JOZSEF

kiadó.

Árlejtési hirdetmény.

Baranya-Komlón a róm. kath. iskola-épület 2000 forintra előirányzott

javitási munkálataira

f. hó 9-én délután fél 3 órakor a komlói iskola-épületben árlejtés tartatik, melyre a vállalkozni szándékozók meghivatnak.

A tervrajz a komlói községi birónál a kitűzött ideig betekinthező.

Komló, 1899. július 2-án.

Herbert Márton

biró.

Takács István

plébános.

KATHREINER-FÉLE
Kneipp
maláta kávé.

Nagymama nekem is!

Évek óta kitünő pótléknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomorhajoknál, vérszegénységénél orvosilag ajánlva. Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.